

EL PONT NOU

l'Informatiu de la vall de Camprodon

NÚM. 15 ABRIL '92

300 PAGES

- eleccions '92
- hi ha clombuterol a la vall ?

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT VILASECA, S. A.

El bon ambient en les nits a la Vall.
Obert, divendres i vegílies, nit i festius tarda.

Entrada controlada

LA HÍPICA
DE LA VALL DE CAMPRODON
RESTAURANT TÍPIC

CLASSES - EXCURSIONS A CAVALL

Carretera de Setcases Km-1
Telf.: 74 02 07 - LLANARS - CAMPRODON

SENSE SORPRESES, SIMPLEMENT DIFERENTS

No per esperats, es pot restar importància als resultats de les eleccions al Parlament de Catalunya, tant en el conjunt del país, com en els pobles, que configuren la nostra Vall.

A les nostres contrades, la participació ha estat molt per sobre de la resta del país. Gairebé vint punts de més ens separen el que ens mostra com una col·lectivitat amb una voluntat cívica arrelada.

En tots els nostres pobles el resultat es el mateix i resulta aclaparador. La immensa majoria de la Vall, ha mostrat el seu desig de que l'administració de la Generalitat continuï en les mateixes mans que ha estat fins ara.

L'electorat vol expressar així, quelcom més que una confiança. Vol confirmar una voluntat d'ésser i per tant de permanència nacional, que no només s'expressa per l'existència d'una llengua pròpia, d'una cultura diferent, o per les característiques d'un determinat desenvolupament econòmic, sinó que també s'afirma a través d'instruments públics, i per tant polítics que l'ajuden a fer-se present en tots els àmbits.

L'expressió política d'aquesta voluntat nacional, en les darreres eleccions s'ha manifestat de forma dual, i d'això cal que tots ens n'alegrem. La normalitat de Catalunya com a poble també cal que es conformi amb diferents i plurals posicionaments polítics, que ens ajudin a consolidar-nos, com el que som: Una nació que vol ser pròspera i que vol comptar en la nova realitat europea.

Els resultats electorals, confirmen que la immensa majoria dels ciutadans d'aquest país tenen punts de coincidència i es senten participants d'un projecte nacional identificat, en els seus trets generals en la voluntat de fer de Catalunya un lloc de convivència, de progrés i d'estabilitat, sense perdre cap dels trets que ens identifiquen com a nació. Una nació, ni millor ni pitjor que les altres, simplement diferent.

LA REDACCIÓ

la portada

Foto de la Vall cedida per «Amics de la Roca».

Demanem excuses per l'error de transcripció del mot clenbuterol, però l'interès en sortir abans de Setmana Santa ens ha fet assumir la portada tal com està.

sumari

EDITORIAL. Sense sorpreses	3
NOTÍCIES DE LA VALL	4
NOTÍCIES DELS QUATRE CANTONS	8
ESPORTS	11
XERREM AMB: Àngel Colom	14
MUNTANYA. Passejant per la Vall	17
CONEGUEM MILLOR. Joan Plana	19
OPINIÓ: Hi ha clenbuterol a la Vall?	20
SALUT, CUINA, EL CASAL	22
ELS AJUNTAMENTS INFORMEN	24
BÚSTIA, LES FESTES	25
MEDI AMBIENT. Les deixalles	26

Els articles a EL PONT NOU només expressen l'opinió de l'autor.

edita: C.E.E. Vall de Camprodon C.F. Bàrbara, 24. 17867 CAMPRODON	Col·laboradors	fotografia: foto coma J.M. Corbella xico surinyach col·laboradors.
direcció i composició: xavier surinyach	carne alvarez joan moll	publicitat: esteve amigó
gestió: jordi surinyach	manel abella miquel perals	comptabilitat i subscripcions: dolors batlle núria puig
cap de redacció: esteve amigó	llorenç birba albert ngat	impressió: Editorial M.
consell de redacció: dolors batlle	patlari descallar jordi romans	dipòsit legal: MH-801-1990
jaume iglesias	josep dunyach vicenç sanxo	
núria puig	josep fernandez mossén soler martí	
jordi surinyach	elena llongarrius gaspar vila	
xavier surinyach	gemma maltas	

notícies de la vall

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA

ÀMPLIA VICTÒRIA CONVERGENT A TOTS ELS POBLES; ERC AVANÇA;
PSC BAIXA; INICIATIVA PUJA UNA MICA; EL PP SI FA O NO FA
I CDS DESAPAREIX

Els resultats a la Vall, han estat molt semblants als que s'han produït a la resta de Catalunya. A tots els pobles, Convergència i Unió ha guanyat amb escreix, amb una petita davallada del Partit dels Socialistes. La sorpresa ha estat Esquerra Republicana, que si bé ha millorat amb vots, no ha arribat als obtinguts en el conjunt de la circumscripció gironina. El més destacable és una participació a la Vall més alta que la del conjunt del país. La comparació de resultats entre les eleccions de 1988 i les d'aquest any i que consten en els quadres que reproduïm, permeten als lectors del Pont Nou, extreure les seves pròpies conclusions.

RESULTATS A LA VALL

	CAMPRODON				LLANARS				MOLLÓ			
	1992		1988		1992		1988		1992		1988	
electors	1.855		1.816		333		316		309		311	
Vots emesos	1.436	77,41%	1.428	78,63%	266	79,88%	253	80,06%	228	73,79%	226	72,67%
	803	55,92%	803	56,43%	182	68,42%	172	68,25%	174	76,32%	190	84,07%
	363	25,38%	383	26,91%	32	12,03%	29	11,51%	13	5,70%	10	4,42%
	112	7,80%	61	4,29%	25	9,40%	14	5,56%	32	14,04%	13	5,75%
	92	6,41%	76	5,34%	0	0%	4	1,59%	3	1,32%	1	0,44%
	22	1,93%	39	3,74%	14	5,26%	10	3,97%	3	1,32%	1	0,44%
	2	0,14%	19	1,34%	5	1,88%	12	4,76%	0	0%	4	1,77%
ALTRES	45	3,14%	29	2,66%	8	3,01%	6	2,79%	3	1,32%	6	2,64%

notícies de la vall

RESULTATS A LA VALL

	VILALLONGA				SETCASES				SANT PAU			
	1992		1988		1992		1988		1992		1988	
electors	381		376		124		127		517		496	
Vots emesos	305	80,05%	314	83,51%	88	70,97%	85	66,93%	412	79,69%	373	75,20%
	248	81,31%	249	79,55%	65	73,86%	72	85,71%	293	71,12%	266	71,70%
	19	6,23%	29	9,27%	9	10,23%	8	9,52%	41	9,95%	52	14,02%
	23	7,54%	18	5,75%	2	2,27%	4	4,76%	39	9,47%	20	5,39%
	6	1,97%	8	2,56%	0	0%	0	0%	10	2,43%	4	1,08%
	4	1,31%	0	0%	7	7,95%	0	0%	4	0,97%	7	1,89%
	0	0%	4	1,28%	0	0%	0	0%	0	0%	6	1,62%
ALTRES	7	2,30%	3	0,96%	5	2,82%	0	0%	25	8,73%	6	1,62%

ELS ACCESSOS A VALLTER, CAUSA DE PROBLEMES CIRCULATORIS

Cada cop que hi ha una intensa nevada, l'estació d'esquí té problemes amb el trànsit tal i com es va demostrar el diumenge dia 8 de març, en el que alguns conductors varen tardar entre sis a set hores per anar de Vallter a Setcases. El problema preocupa ja que això no dóna una bona imatge de les nostres instal·lacions d'esquí a la gent que ens visita. Altres punts negres a solventar, són les travessies de Setcases i Camprodon. Sembla que la Mancomunitat té com un dels seus objectius prioritaris la construcció de la variant de Setcases que evitaria que els vehicles que van a Vallter tinguessin que passar pel mig del poble. Hom està a l'espera que la Junta d'aigües acabi el projecte per construir un mur que protegeixi Setcases de la crescuda del Ter. Sobre aquest mur es faria la nova carretera. De la variant de Camprodon se sap, que la Diputació de Girona també està treballant per enllaçar la carretera comarcal 151 amb la de Setcases.

L'ESTEVE PUJOL, NOU DIPUTAT PROVINCIAL

L'elecció de l'alcalde de Ripoll com a nou Diputat socialista al Parlament de Catalunya, ha fet que deixés el seu lloc vacant a la Diputació de Girona. El seu lloc l'ocuparà l'Eti Pujol. Dos camprodonins a l'organisme provincial esperem que es noti i suposi atreure més inversions a les nostres contrades.

L'AJUNTAMENT DE CAMPRODON COL-LABORA AMB LA CAMPANYA ACCIÓ OLÍMPICA

Acció Olímpica, és una campanya promoguda per l'Omnium Cultural i pretén aprofitar els Jocs Olímpics de Barcelona, per donar a conèixer Catalunya a tot el món, a l'hora de vetllar perquè la nostra personalitat nacional, i ben especialment la nostra llengua i els nostres símbols, rebin el tractament que els correspon com a país amfitrió dels Jocs. Felicitem a l'Ajuntament de Camprodon per aquesta iniciativa i demanem que els demés municipis de la Vall també se la facin seva. Tots volem que els Jocs siguin un èxit, però si la nostra identitat com a nació no hi és present arreu, de cap manera serà un èxit complet.

en Pere Jordi Piella, ha proposat al Departament de Política Territorial de la Generalitat de Catalunya, que s'estudiï la viabilitat de la construcció d'un túnel per substituir la carretera de l'actual pas fronterer de Coll d'Ares. La proposta parteix d'un estudi en el seu dia elaborat per l'enginyer de camins Lluís Mestrat. El projecte escurçaria la distància entre Camprodon a Prats dels 32 Km. a 15,5 o 9, segons es fes una de les dues opcions proposades (la primera preveu un túnel de 2,8 km., i la segona un túnel de 4,5 km.).

CRÒNICA DE MOLLÓ

per
Elena
Llongarriu

COLL D'ARES

Segons hem pogut observar i ens ha confirmat el nostre corresponsal a Prats de Molló, des de primers de març la gendarmeria francesa ha abandonat les instal·lacions del Coll d'Ares. Per part de l'Estat espanyol sembla que hi romandran fins després de l'estiu proper, finalitzades les olimpíades.

Sembla doncs que aviat serà realitat l'esperat desig de veure suprimit aquest entrebanc.

LA TRAVESSA DELS «OSCAR»

Amb la col·laboració del 9 Nou, Ràdio Camprodon, Ràdio Ripoll i el Cinema Casal Camprodoní, s'ha organitzat com cada any, la «TRAVESSA DELS OSCAR». La travessa consisteix en encertar els Oscar, a la millor pel·lícula, al millor director, actor, actriu, actor i actriu secundaris, millor pel·lícula estrangera i millor música. Està previst que els premis es lliurin en una sessió especial que es farà el dia 4 d'abril al Cinema Casal Camprodoní, en la que es projectarà el film nominat «LOS CHICOS DEL BARRIO».

L'ALCALDE DE RIPOLL PROPOSA UN TÚNEL PER COLL D'ARES

L'Alcalde de Ripoll i nou diputat socialista al Parlament de Catalunya,

L'ANTIGA FÀBRICA DE CAN ROQUÉ S'ENDERROCARÀ

L'antiga fàbrica de Can Roqué s'enderrocarà i es convertirà en bloc d'apartaments. El projecte aprovat per l'Ajuntament de Camprodon preveu tirar a terra l'actual edifici, que està afectat per l'aluminosis. Els socialistes, s'han manifestat en contra del projecte per entendre que vulnera el Pla General. En «Mingo» Peiró, davant les afirmacions de l'«Eti» Pujol que l'acusava d'afavorir als propietaris de la finca, va manifestar que amb el nou edifici hi hauria una millora urbanística important en un lloc molt significatiu de Camprodon. Esperem que el nou projecte s'adigui a les característiques del lloc —El Pont Nou està al costat—, suposi una millora estètica, permeti el futur de la variant prevista per darrera de l'actual escorçador i disminueixi l'alçada actual. Si és així. Benvinguda l'aluminosi que farà enderrocar un dels «nyaps» arquitectònics de la nostra vila.

LES FOTOS DEL CARNESTOLTES

Molt d'èxit de participació en el Carnestoltes d'enguany. La rua i el ball van protagonitzar la rivalitat entre les diferents comparses que es van passejar per la vila. Escolanets, vidues alegres, transvestits, monges de clausura i tunes varen fer gresca en dies previs a la quaresma.

notícies de la vall

HEM SENTIT PELS QUATRE CANTONS

— Que malgrat les darreres declaracions d'en Pito de la Popa, al darrer PONT NOU, aquesta redacció està en condicions d'afirmar que no s'ha fet soci de l'Espanyol...

— Que conegut afiliat d'última hora a Unió Democràtica, va passar-se el darrer escrutini electoral, qualificant de valents als depositaris de paperetes del Partit Popular...

— Que de tots és conegut, que sempre es bo canviar-se les camises velles per noves...

— Que malgrat que faci sol, millor no posar-hi la cara...

— Que la cara al sol, malgrat el que pugui semblar, no és tema de segadors...

— Que tal com està de mal-mès l'ozó, per culpa de la indús-

tria sense escrúpols, ningú podrà posar-se de cara al sol, ni segadors ni llenyataires!...

— Que els pagesos de la Vall, disposats a ajudar a purgar les culpes dels recriadors de bestiar, pel tema del clenbuterol, han decidit treure-li les rodes al pas de l'afuetament de la processó...

— Que segons ens han informat, això del clenbuterol, és una qüestió del clero pre-conciliar...

— Que sí, que a les darreres directrius del Vaticà, han dit que s'ho muntessin com vulguessin per tal que en Quaresma, es mengi menys carn...

— Que les aparences enganyen, i mai et pots fiar del que diuen pels quatre cantons...

— Que l'anomenat sis ales, ha quedat impactat amb la portada del darrer número de la nostra revista. És que n'hi ha que neixen estrellats!...

— Que convergents significats, després de les darreres eleccions, passejaven per la vall, amb el cul més estret que el **tot petit** d'un citrell, sembla que el «tot poderós» estava meditant repartiment de càrrecs...

— Que avui dels socialistes no en parlarem. No és educat molestar a la gent que està de dol...

— Que aquest any sí!...

— Que aquest any, en el car-

tell de la processó sortirà l'Oració a l'Hort...

— Que en senyal de joia, diuen que el portaran fent el pas de l'oca...

— Que ja se sap, que no et pots refiar mai de les notícies dels quatre cantons...

— Que diuen que per tirar a terra, la fàbrica de Can Roqué s'han inventat allò de l'aluminosi...

— Que per tirar a terra, aquesta obra d'art, no calia cap excusa...

— Que esperem que l'excusa, no serveixi per fer competència al Bastiments...

— Que ara que estem a Quaresma, de les ampolles de xerès no en podrem dir res...

— Que el mes que ve hi tornarem...

esports
vivac

C/. Sant Roc, 16 • Tel. 74 13 92

CAMPRODON

CRÒNICA DE PRATS DE MOLLÓ: LES ELECCIONS AL NORD — per J.S.

Malgrat els minsos resultats obtinguts per les candidatures nacionalistes, es pot dir que l'ALT VALLESPIR, esdevé el centre del nacionalisme a la Catalunya Nord. El diumenge dia 22 de març, a l'altra banda de Coll d'Ares es varen celebrar les eleccions regionals i cantonals. Les primeres serveixen per elegir consellers regionals del LLenguadoc-Rosselló, a través d'un escrutini proporcional amb llistes presentades pels Partits. En el quadre adjunt, hi

veureu candidatures estrefalàries com les dels caçadors i pescadors o les dels «pied noirs», anomenada «espai mediterrani». Les altres són les tradicionals del partits francesos. Tingueu en compte que les de les sigles M.R.U. són la coalició dels golistes i dels giscardians, que en les cantonals s'anomenen U.P.R. i que les d'ERC són la llista de «Catalunya Ara». A les cantonals, s'elegeix per sufragi majoritari uninominal un sol candidat, com a con-

seller general del Departament del Pirineu Oriental, i va sortir per majoria absoluta l'actual alcalde de Prats, en Aubin Roca. Malgrat tot un 5,70% per Unitat Catalana i un 1,22% per ERC fa de la Vall veïna el lloc, a on es dona el vot catalanista més alt. Perdoneu que en el quadre que reproduïm no emprem els topònims catalans de PRATS DE MOLLÓ-LA PRESTA, SERRALLONGA, SANT LLORENÇ DE CERDANS, EL TEC, LA MENERA i COSTOJA.

COMMUNES	INS	VOT	EX	SERGENT F. N.	LAPERGUE Gén. Eco.	GALTE Ch. Péc.	BLANC M. R. U.	VERA Cat. Ara	PLANES Uni. Cat.	LLENAS Verts	VILA P. C. F.	CAZEILLES P. S.	NOUGARET Esp. Méd.
Coustoges	118	85	78	6	2	10	11	2	8	3	22	12	2
Lamanère	68	45	43	3	0	4	19	0	0	0	0	9	0
Prats-de-Mollo-La Preste	970	807	704	39	36	47	251	7	12	38	135	139	0
St-Laurent-de-Cerdans	1076	767	676	52	31	54	149	11	75	18	161	123	2
Serralongue	203	164	150	8	11	12	54	0	1	13	18	31	2
Tech (Ea)	89	70	69	3	2	18	26	1	2	3	5	9	0
TOTAL	2524	1938	1720	111	82	145	510	21	98	75	349	323	6
POURCENTAGES		76,78%	68,15%	6,45%	4,77%	8,43%	29,65%	1,22%	5,70%	4,36%	20,29%	18,78%	0,35%

CRÒNICA DE VILALLONGA

per
Agustí Solà
i
Sagué

VILALLONGA SENSE CARNESTOLTES

L'èxit de les festes del Carnestoltes de l'any passat, amb la cloenda espectacular del ball de disfresses, no ha estat possible fer-ne una repetició millorada enguany. Tot el poble esperava amb delit l'arribada de Sa Majestat, però amb la sala de ball en

obres va decidir ajornar la visita per l'any vinent. Ens hem quedat amb les disfresses a l'armari i amb un pam de nas. Ara que les ganes de gresca esperem atemperar-les per la Festa Major si tenim sort i s'han acabat les obres de la sala de ball. Dos pams de nas serien massa...

Agustí SOLÀ I SAGUÉ

XAPÓ!

Cop de barret, a la Marlén Garcia, per haver portat l'esport de la Vall a les cotes més altes.

TARGETA GROGA!

d'advertència al director general de Carreteres de la Generalitat per lo controvertides que estan resultant les obres de la 152, al Coll de la Terradella.

TARGETA VERMELLA!

d'expulsió, pels cossos armats presents a la Vall, que obliden hissar la bandera de Catalunya a les seves casernes.

notícies de la vall

25è. ANIVERSARI DEL SECRETARIAT DE CORALS INFANTILS DE CATALUNYA

Hi ha esdeveniments que calen fort dintre dels esperits. El 25è. aniversari de les Corals Infantils ha estat un d'aquests. Les 36 persones de Camprodon (responsables i nens) que hi vàrem participar no sabíem ben bé encara el que anàvem a viure. La Coral Infantil «Brins», porta tres anys d'existència i per tant mai havíem tingut la sort de participar en una trobada d'aquestes magnituds. Sabíem perquè ens ho havien explicat que eren molt emotives espectaculars i trascendentals, però una cosa és imaginar-ho i l'altra ésser-hi pel mig.

Ja uns dies abans tots estàvem força nerviosos; calia fer molts preparatius, donar moltes instruccions, assajar molt, doncs hi havia molta feina i poc temps, ja que ens havien avançat la data dos mesos, degut a que el Palau Sant Jordi per mides de seguretat s'havia ordenat tancar-lo, fins a començar les Olimpíades.

L'assaig de l'últim dia va ésser impossible de fer; tot eren preguntes; els avisos de silenci! silenci! no feien cap efecte. Per fi i després de satisfer la curiositat de tots vàrem poder fer alguna cançó a «tranques i barranques» com es sol dir. I és que en aquestes trobades com en altres més petites en les que els cantaires han d'estar més d'un dia fora de casa, aquests són allotjats per les corals organitzadores, i per tant tots senten curiositat per saber on aniran, (el nom del nen o nena, que els acull, l'edat) i també una mica de temor da-

vant el desconegut, (una família fofastera uns pares que no coneixen) és natural. Però això que els intranquil·litza tant s'esvaeix en quant arriba el moment i uns als altres es coneixen, parlen van a la casa i allà comparteixen jocs, afeccions i més tard cançons.

Armats doncs de valor, tots cap a Barcelona, i allà el 1er. assaig; les veus tímides davant la grandiositat del Palau, sortien amb poca força a l'aire, però en el transcurs de la tarda ja s'anaven afiançant i l'èxit del concert es perfilava ja; l'endemà el mateix, de nou assajos; els responsables vàrem comprovar com ja ens esperàvem que els allotjaments havien funcionat, tot era alegria per les noves amistats i semblava que es coneixien de feia ja molt temps.

Altre cop cap a dintre el Palau, pancartes enlaire perquè ningú es despistés (fer entrar 6.000 nens per un lloc i amb ordre és difícil però s'aconsegueix) i tornar a assajar. Ara les veus ja s'havien acostumat a la sonoritat de la gran sala i sortien amb més força; realment a la tarda al Concert, tot havia de funcionar i així va ser. A les 6 de la tarda el Palau estava ple de gom a gom; l'Antoni Bassas va presentar l'acte i tots, petits i grans, unes 18.000 persones vàrem gaudir del Cant Comú compost per cançons tradicionals, entre elles, «Els tres tambors», «La Filadora», etc..., i després la cantata «Cantijoc», escrita expressament per aquest 25è aniversari per en Josep

Pons i acompanyada per la seva orquestra del Teatre Lliure. Les veus varen sonar amb tota la seva magnitud, per moments eren triomfals, d'altres dolces i joguineres, a ratos expressaven l'atabalament de la ciutat, d'altres la pau dels boscos; no es pot explicar amb paraules la impressió que fa sentir aquella munió de veus d'infants, s'ha d'ésser-hi i viure-ho.

Aquests 25 anys de cançons s'han pogut dur a terme gràcies a la coratjosa direcció del SCIC que mai s'han tirat enrera per res; als responsables i directores de les corals que han posat el seu treball desinteressat al servei de l'obra, als nens i nenes que naturalment en són els vertaders protagonistes ja que sense ells no es podria fer res, i també als pares que entenen el que passa dintre els petits, aquest temor que els seus pocs anys justifiquen, han obert les seves cases i han fet més del que farien si fossin els seus propis fills. Si a algun pare li queda dubte que preguntat als que han estat acollits i veuran que la reticència que de vegades es presenta en alguns casos, no té fonament. Com a anècdota curiosa direm que el plat que més es va prodigar a les cases va ésser els macarrons. Si ho sabrem els pares i sobretot les mares el que agrada als nostres fills!

Per molts anys, es puguin fer 25 anys com aquests.

Margalida

MARLÉN GARCIA BARRULL: CAMPIONA D'ESPANYA D'ESQUÍ

LA NOSTRA CAMPIONA AMB L'ENTRENADOR.

LA MARLÉN DALT DEL PODI, A LA MOLINA.

La nostra petita Vall ja compta amb un altre campió d'Esquí però aquesta vegada es tracta d'una gran esquiadora: MARLÉN GARCIA I BARRULL.

Neix a Terrassa però, a la sortida de la clínica els pares la porten a la nostra Vall i la inscriuen a Molló, doncs, la família viu en una casa situada a la urbanització de Pont Rubí.

Actualment està fent sisè de Bàsica a l'Escola Doctor Robert de Camprodon.

Em diu que a l'any i mig es va calçar els primers esquís i que ha tingut la gran sort de tenir uns grans i excel·lents monitors: ELS SEUS PARES.

Em continua dient que aquest any està força contenta del seu resultat pensant que competia davant de més de 80 esquiadores d'arreu de l'Estat espanyol i que moltes tenien més anys que ella doncs, era

la més jove de la seva categoria.

De les tres proves que hi havia (Slàlom Gegant, Slàlom Especial i la combinada) va quedar la PRIMERA en l'especialitat de l'Slàlom Gegant, TERCERA d'Slàlom Especial i la COMBINADA (promig de les dues) va quedar en segon lloc.

Al preguntar-li el que més li havia agradat m'ha contestat: l'ambient que es disfrutava amb la majoria dels companys i el que més l'havia decebut és que mentre uns la felicitaven altres fins i tot l'hi feien mala cara.

Una de les coses que més la va amargar diu, que va ésser quan va escriure una carta personal al Sr. President del Comitè Alpí de la Federació queixant-se perquè no l'havien citada a participar a la classificació del TOPOLINO (Campionats del Món Infants) li va contestar que s'havien descuidat d'avisar-la.

La MARLÉN ha demostrat que tenia un lloc per assistir-hi com ho ha demostrat en aquests últims Campionats Nacionals.

Preguntant-li sobre els seus propers objectius m'ha dit: que, el 29 de març ha de participar en una carrera a Astún (Premi Ciutat de Jaca) on hi participaran tots els millors corredors espanyols de la seva categoria.

També diu que està pendent de si podrà o no participar en els campionats d'Europa anomenats l'ARDILLA i que se celebraran a Serra Nevada.

ÀNIM MARLÉN. Tots els camprodonins estem ansiosos i pendents de la televisió per poder veure't baixar en unes competicions tan importants com són unes Olimpíades com, recentment ha fet el nostre gran campió: JORDI PUJOL I PLANELLA.

CONSTRUCCIONS

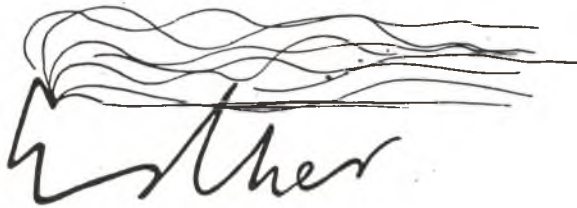
**FRANCESC
CAROLA**

C/Josep Morer, 24
Telf. 74 02 97 - 74 12 69
17867 CAMPRODON

LA POMA
C/VALENCIA,37

nit
C/VALENCIA,36

17867 CAMPRODON (GIRONA)
TELF. 740445

Perruqueria DONA - HOME

Carrer del Rec, s/n 17869 SETCASES (Girona)

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRITORI

València, 17

Tel. (972) 74 02 79

CAMPRODON (Girona)

SABATERIES

Plaça C. A. Torras, 5

**CONFITERIA
PASTISSERIA**

PUJOL

València, 1

Tel. 74 01 22

CAMPRODON

Construccions

CUMOSA

Carrer Sant Roc, 3
Tel. i Fax. 13 00 09
Tel. 74 13 87

17867 CAMPRODON (Girona)

Hostal LA PLACETA

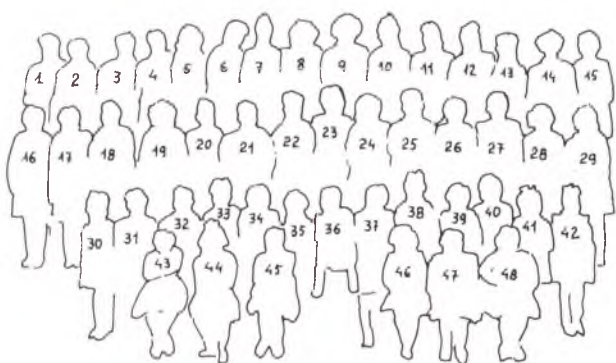
Sopars freds
Habitacions amb bany
Plaça del Carme, 9
Tels. 74 08 07
70 15 20
17867 CAMPRODON

LA FOTO NOSTÀLGICA

LES NENES DE LA POSTGUERRA

Novembre del 1946

1. Núria Solà.
2. Maria Marcé.
3. Teresa Planella.
5. Inés Juncà.
6. Carme Perals.
7. Elvira Peitiví.
8. Maria Colom.
9. Núria Tenas.
10. Montserrat Puigbó.
11. Elvira Juncà (Gironella).
12. Maria de can Soleió.
13. Antònia Bertran.
14. Núria Bonamaisó.
15. Paquita Perals.

16. Maria Morer.
17. Maria Planella Puigmal.
18. Carme Sunyer.
19. Montserrat Puig.
20. Marina Tenas.
21. Rosa Sunyer.
22. Rosita Vila.
23. Carme Coll.
24. Paquita Corvella.
25. Montserrat Balanyà.
26. Anita Gardella.
27. Carme Descamps.
28. Angelina Saques.
29. Montserrat Tenas.

30. Maria Gardella.
31. Dolors Liesa.
32. Maria Tenas.
33. Mercè Masdemón.
34. Maria Planella Roca.
35. Anita Santamaria.
36. Montserrat Colom.
37. Paquita Sau.
38. Lola Planas.
39. Conxita Solà.
40. Agustina Solà.
41. Teresa Sunyer.
42. Maria Vila.
43. Filla de militar.
44. Maria Coma.
45. Maria Isern.
46. Pepita Gardella.
47. Pilar Descamps.
48. Mercedes Rodríguez.

xerrem amb:

àngel colom i colom

secretari general d'esquerra republicana

Neix a l'Osona, a Pruit, fa quaranta anys. És elegit diputat per primera vegada el 1988 i és secretari general d'ERC des del Congrés de Lleida el 1989. Reelegit com a màxim responsable del partit el 15 de desembre passat i novament diputat a les darreres eleccions.

És el president del grup parlamentari d'Esquerra Republicana al Parlament de Catalunya.

— Acabades les eleccions la militància d'Esquerra Republicana, manifestava una gran eufòria, ara després de la ressaca com valoren un resultat electoral que per altra banda tothom s'ha encarregat de minimitzar?

— El resultat en si mateix és molt important, som la tercera força al Parlament i hem doblat els vots, però a més em sembla que s'ha de valorar com un resultat molt important pel que té de tendència, tendència a l'alça del partit de la independència de Catalunya.

Aquestes eleccions representen la consolidació de l'inici del procés cap a la independència del nostre país i és evident que això no ha agradat ni a Madrid ni a qui mana avui encara a Barcelona i per això han intentat minimitzar-ho des d'un bon començament. De totes maneres, passats els primers quinze dies ens estem adonant que tant Convergència com el Partit dels Socialistes i d'altres forces polítiques, de fet s'estan posicionant al voltant de la proposta d'Esquerra. En aquests moments el Partit Socialista celebra un consell nacional i una part de la seva anàlisi consisteix en decidir si han d'acostar-se al nacionalisme i per tant a Esquerra, o bé si l'han de combatre, el que representaria un gir cap a l'espanyolisme. Des de Convergència i Unió en aquests moments es produeix un clar seguidisme del ritme que està marcant Esquerra Republicana. Un exemple seria el tema dels jocs olímpics, que ja es donava per dat i beneït i que la posició del nostre partit dient que els mínims nacionals que s'estaven donant en aquests moments eren inacceptables ha fet replantejar. Per això vam fer una proposta, proposta que al cap de tres dies ja ha estat recollida pel president en funcions el senyor Pujol i pel president del COI, i avui mateix en una reunió que he tingut amb el vicepresident del Comitè Olímpic Internacional m'ha assegurat que convocarà d'immediat una reunió dels Comitès Olímpics, Espanyol, Català i Internacional per resoldre el conflicte intentant que Catalunya tingui la representació que es mereix. Tot això vol dir que després dels intents de minimització inicial dels nostres resultats, és evident que la proposta que Esquerra fa, d'un futur català per Catalunya, d'un futur independent per Catalunya, ha fet forat i marca pautes i dinàmica política a tot el país.

— Podríem afirmar així que des de les darreres eleccions Catalunya ha perdut la por a la independència?

— Crec que sí, crec que es pot afirmar que Catalunya ha perdut la por a la paraula independència i al que significa la paraula independència. Una part important dels ciutadans de Catalunya ja ho accepten com una possibilitat concreta, i una altra part, important, ja ha fet el pas real de perdre la por votant per la independència.

— Segons la recent enquesta publicada per un conegut diari, la meitat dels votants de Convergència veurien bé la independència. Vol dir això que Esquerra Republicana ha de créixer a expenses dels convergents?

— Jo més aviat diria que Esquerra ha de créixer una mica en tots els àmbits. La proposta independentista, o bé és assumida pels altres partits parlamentaris o bé,

com que hi ha il·lusió i ganes per part de molts catalans, Esquerra es consolidarà com a força motor d'aquest procés.

— Però no podria succeir que, en la definició tòpica del caràcter català entre el seny i la rauxa, es donés la circumstància que la majoria dels nacionalistes catalans tinguessin el cor amb Esquerra i el cap amb CiU?

— Jo penso que això va canviant, que poc a poc els ciutadans de Catalunya van tenint el cor i el cap al mateix lloc. O sigui, a voler enfortir un procés que porti a un futur a on els catalans puguem manar a casa nostra; i aquesta és precisament la proposta d'Esquerra Republicana.

— A l'inici de la campanya electoral ens semblava que el PSC, en certa manera abonava la candidatura i els plantejaments d'ERC, —potser en el convenciment que restaria vots a la coalició del govern fent-li perdre la majoria absoluta—; però al llarg de la campanya s'ha fet evident un canvi d'actitud, com si contràriament als supòsits inicials, es temés la fuga del propi votant nacionalista insatisfet amb el jacobinisme recalçant dels socialistes espanyols. Què me'n pot dir d'això?

— Sí, efectivament, el Partit dels Socialistes de Catalunya PSC-PSOE, va passar, en molts pocs dies, d'un amor a un desamor amb ERC. Certament era un procés d'estimació molt interessat per part d'ells. Però, pel que estic veient, s'analitzen el resultat i se l'apliquen a la seva pròpia organització. El fet que surtin les primeres veus a Girona, Lleida o fins i tot a la mateixa Barcelona, al voltant d'aquest Congrés Nacional que estan celebrant, indicant la conveniència que el Partit Socialista reprengui el seu paper nacionalista i es separi progressivament del PSOE, vol dir que s'està en la línia de reflexió que els resultats electorals ha d'haver provocat en els partits de l'esquerra clàssica de Catalunya. Jo demanaria a aquests partits —Socialistes i Iniciativa— que s'aprofundís aquest procés, i que, sense complexos encaressin el fet que no hi ha possibilitat d'un triomf de l'esquerra al nostre país si les esquerres clàssiques no es replanteixen la seva estratègia en relació a Catalunya. Hi ha d'haver un compromís per controlar els ressorts econòmics i socials, des de Catalunya, això és bàsic per a qualsevol programa socialment avançat.

— I, en aquest context; què en pensa de les propostes federalistes del PSC?

— Sempre he dit que eren propostes pseudo-federalistes perquè mentre ells anaven fent aquestes propostes qualsevol dirigent del PSOE, fins i tot el propi president del Govern central els hi anava desmentint, fent evident que no tenen cap mena d'intenció d'arribar a una proposta federal a l'Estat que reconegués les realitats nacionals diverses de l'espanyola. Per això la proposta del PSC és des de qualsevol punt de vista una proposta buida. I per això, el que crec que seria desitjable és que el Partit dels Socialistes de Catalunya trenqués amb el PSOE, afirmant-se com a partit propi vinculat només a Catalunya, la qual cosa faria que les diferents forces d'esquerres poguessin presentar una alternativa al "pujolisme", alternativa que hauria de venir d'una afirmació nacional clara. Un dels grans mèrits d'ERC ha estat frenar la davallada de les esquerres, si s'hagués hagut de dependre de les es-

querres estatals el desastre hauria estat total.

— Els plantejaments d'un major autogovern a Catalunya quasi sempre es fan en termes de necessitat cultural o d'affirmació de la llengua tot deixant de banda els aspectes econòmics de la dependència d'Espanya, quan és ben cert que, els quasi 2.000 milions de dòlars que cada any se'ns enduen a fons perdut, ens converteixen en un subjecte d'explotació en la més pura línia colonial. Quina espècie de mala consciència o de fimidosa col·lectiva impedeix als nostres líders polítics escampar els números arreu, i tan sovint com calgui?

— Bé, aquest és exactament el punt central de la proposta d'ERC i jo diria que és el punt central del viratge que hi ha hagut en el discurs del catalanisme polític. Durant quinze anys tots hem centrat massa el discurs nacionalista en la llengua i la cultura, oblidant que el nervi central de la nació és la vitalitat econòmica la dinàmica de vida del país, i és a partir de la potenciació de l'expoli fiscal, de la depredació a que Espanya sotmet anyalment a Catalunya que s'ha produït un procés de descapitalització enorme al nostre país, un procés d'empobriment i d'endarreriment de les estructures de producció de tal manera que, o bé hi ha un procés de reimpuls d'aquesta economia o bé passarem a ésser un país estrictament dependent en el marc europeu. Aquest ha d'ésser el motor de qualsevol nacionalisme i sortosament també ho és a Catalunya. Jo diria que ens n'hem adonat a temps.

— A la Catalunya interior ERC té una presència considerable, a prop de 200 pobles ja és la segona força política. Però, no creu que a l'alternativa que presenta Esquerra Republicana li poden ser insalvables els cinturons de l'emigració de les grans conurbacions urbanes?

— No, insalvable mai! Fixeu-vos que en aquestes eleccions el nostre creixement ha estat molt harmònic, tant a la Catalunya interior com als cinturons de les grans ciutats, a on hem crescut duplicant o triplicant el número de vots. Evidentment des de posicions molt modestes, però ja hi ha una tendència a l'alça del nostre partit. És cert que el ritme de creixement de la proposta per a la independència serà una mica més lent en aquestes àrees, que a la Catalunya de les ciutats mitjanes, viles i pobles, però és important que la gent de les comarques de l'interior sàpiguen que a hores d'ara són els líders de la proposta de futur de Catalunya i que han d'ajudar a que en el conjunt del país es vagi afirmant.

— En la mateixa enquesta que abans he esmentat, es deia que una majoria de catalans eren partidaris d'una coalició de CiU i ERC, la qual cosa sembla que es planteja només des d'una òptica nacionalista. Què en pensa?

— Jo crec que els catalans en aquestes eleccions han estat clars, han votat català i han votat futur català. Com a conseqüència i d'acord amb aquest principi prioritzaven un acord, entre les dues forces que més contenen a nivell de país. Però cal que tinguem ben clar: en primer lloc que Convergència té la majoria absoluta i no li cal cap coalició per governar, nosaltres farem una oposició constructiva però contundent, serena però molt decidida, des d'una posició clarament per la inde-

pendència. És per això que al Parlament marcarem d'aprop perquè des de Madrid no ens col·loquin tants gols com ens han marcat fins ara, i d'altra banda també marcarem d'aprop CiU perquè no ens els faci en pròpia porteria com sovint ha succeït propiciant un endarreriment del procés nacionalista. En segon lloc convé que els electors sàpiguen que Esquerra no només s'entén des de la dinàmica estrictament nacionalista sinó que també és una força de progrés, i que per això forma part de la nostra intenció per progressar totes les forces d'esquerres del país vinculant-les molt més, —i espero que algun dia definitivament—, en el procés cap a la independència.

— El president Terradellas mai es va cansar de repetir que l'autogovern de Catalunya només aconseguiria avançar en la mesura que totes les forces importants del país aessin unides. Donant per certa aquesta suposició; podria ser prioritari per a la recuperació de la nostra sobirania, un pacte nacional de Convergents, Socialistes, Iniciativa i Esquerra Republicana a l'alternativa d'esquerres al pujolisme?

— Crec que el president Terradellas tenia bàsicament raó, perquè sempre que els catalans hem anat units el País hi ha guanyat. Per això crec que en determinats moments, —i ara podria ser un d'aquests moments—, convindria un gran pacte català per a la sobirania, que fes possible per als propers quatre anys un augment del sostre d'autogovern polític i econòmic de Catalunya. És en aquest sentit que nosaltres proposem —i penso fer la proposta formal al president Pujol en una immediata reunió—, intentar arribar a una superació de l'actual Estatut aconseguint el traspass de competències fins ara no assolides, —com són les grans infraestructures de serveis i comunicacions—, i modificant l'Estatut en el que jo crec que és la pedra angular de la reforma, el finançament. De tal manera que la Generalitat pugui recaptar tots els impostos que fa l'Estat a Catalunya i pugui distribuir-los en funció de necessitats d'equilibri territorial i social. Un altre aspecte seria la necessitat del control sobre la policia, el desmantellament dels governs civils i diputacions provincials tot enfortint els consells comarcals i ajuntaments amb diners i competències. No sé què diran els altres partits però això és el que nosaltres proposem perquè pensem que és un bon camí en l'etapa transitòria cap a la independència.

— Finalment, i molt esquemàticament, quina seria l'estratègia d'ERC cap a la independència?

— D'això en podria parlar dues hores, però a grans trets i a risc d'ésser massa esquemàtic diria que, en primer lloc cal consolidar en aquests propers quatre anys els poders mínims que ara necessitem per fer créixer econòmicament i políticament el país. Aquestes serien estructures mínimes de sobirania que ens ajudarien a fer avanços cap a una majoria social i política que voldria la independència. Quan hi hagi aquesta majoria política, des del Parlament de Catalunya es proclamarà la independència. Amb la independència proclamarem també la nostra pròpia legalitat prescindint de la legalitat constitucional actual. Les lleis catalanes prevaldran a partir d'aquest moment sobre les lleis espanyoles i iniciarem el procés cap al reconeixement internacional.

Xavier SURINYACH

HOTEL *Guiell*

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON i
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

La Plaça *Restaurant*

CUINA CASOLANA SELECTA
TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

GALETES BIRBA

LES GALETES

Pl. Espanya, 3
Telf. 74 07 39

17867
CAMPRODON

EXCAVACIONS
i OBRES

Plaça La Fia núm. 3
Tel. 74 05 00

Josep Colomer

17867 CAMPRODON (Girona)

sports
RENARD

Carrer València, 50
Telèfon (972) 740313

17867 CAMPRODON (Girona)

MATERIAL TECNIC PER TOTS ELS
ESPORTS I LLEURA

ESQUIS DE PRIMERA MARCA
TECNICS EXPERTS EN FIXACIÓ D'ESQUIS

SALOMON - LOOK - TYROLIA
GEZE - MARKER

Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELE F. 74 00 84
CAMPRODON

*EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ*

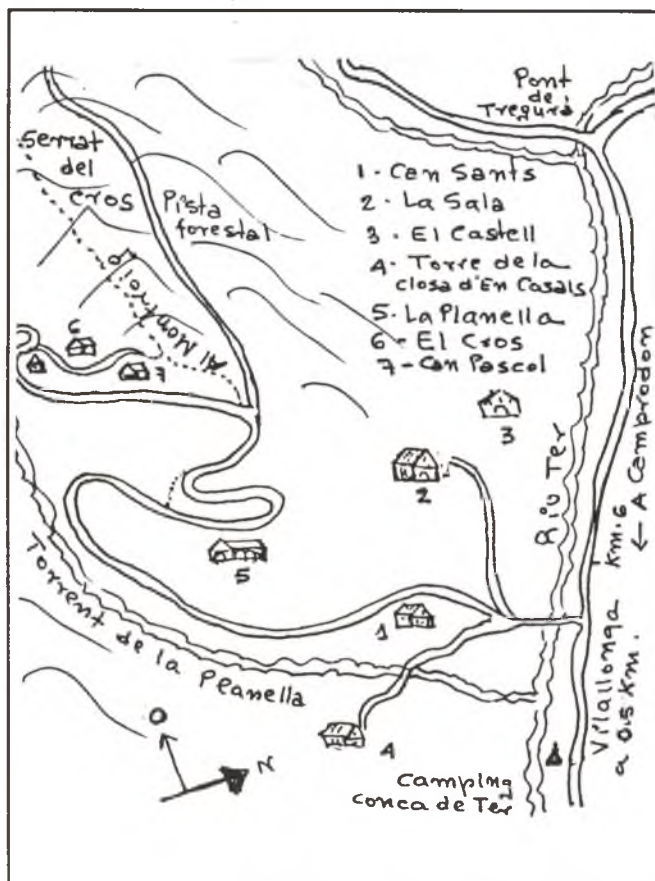
PASSEJANT PER LA VALL

La Vall del Cros

Just passat el camping de Vilallonga, remuntant el Ter, trobareu una passera d'on arranca la pista que mena a la Vall del Cros després de deixar a la dreta, tot just traspassat el riu, el trencant de la sala. Després de passar pel davant de Can Sants, la pista s'enfila ràpidament per arribar, en menys de deu minuts, al gran Casal de la Planella —actualment deshabitat— tot seguit, fent un parell de revolts, entrem a la petita i plàcida Vall del Cros, havent deixat a la dreta una pista forestal que mena a uns murs de contenció d'esllavissades.

Des de la Vall del Cros es pot assolir, pel camí que segueix la serra del mateix nom, el cim del Montroig que vers ponent enllaça amb la serra de la Canya, pic cerverís i balandrau dins la mateixa Vall, remuntar el torrent de la Planella, és una aventura deliciosa però no exempta de dificultats per la manca d'un camí clar. Una altra possibilitat, aquesta més platxerosa, és dedicar-se simplement a contemplar la extraordinària vista que s'obria des del serrat.

Esteve AMIGÓ

SETCASES, 1821 - MADRID, 1866

Fotografia feta a Montevideo, el desembre de 1862. Drets: Isern i Batlló, Jiménez de la Espada i un nen aborigen. Asseguets: Paz Membiela i Puig Galup.

Ja a mitjans de 1860, el ministre de Foment del Govern d'Isabel II, Marquès de la Vega de Armijo, i, de retruc, el director general d'Instrucció Pública, Pere Sabau, havien pres la decisió d'enviar a Sudamèrica una comissió de científics amb la finalitat d'estudiar la flora i la fauna d'aquell continent, i, a la vegada, recollir mostres de tota mena pels museus de l'Estat Espanyol, molt mancats d'exemplars d'aquelles terres. Però aquesta comissió no fou enllestida fins l'estiu de 1862. Havia de transportar-los una esquadra enviada per acord dels ministres d'Estat i Marina, acord que tenia dues vessants: servir de medi de transport als naturalistes i, d'altra banda, visitar les antigues colònies, moltes d'elles ja perdudes, com a acte de bona voluntat política, i, així, llimar espines. Aquesta esquadra estava formada per les fragates «Resolución» i «Triunfo», i la goleta «Covadonga». La comandava el contralmirall Luis Hernández Pinzón. Els científics foren destinats a la fragata «Triunfo», capitanejada per Enrique Croquer i Pavia, home de molt mal caràcter, que creà greus problemes als naturalistes, en sotmetre'ls a la disciplina militar de la nau, i restar-los, per tant, la llibertat que la seva tasca requeria.

La comissió, que ha pasat a la història amb el nom de «Comisión Científica del Pacífico», estava integrada pels següents membres: Patricio María Paz Membiela, capità retirat de la Marina Mercant i prestigiós conquiliòleg, que actuà com a cap de l'expedició. Fernando Amor i Mayor, farmacèutic i reconegut naturalista, encarregat de les àrees de geologia i entomologia. Francisco de Paula Martínez i Sáez, farmacèutic i professor de diverses universitats, que s'encarregà de l'àrea de zoologia. Marcos Jiménez de la Espada, catedràtic de la Universitat de Madrid i zoòleg de prestigi internacional, que actuà de coordinador dels diferents treballs del grup. Manuel Almagro i Vega, antropòleg. I Joan ISERN i BATLLÓ i CARRERA, botànic. Hi anaven, també, Rafael de Castro i Ordóñez, fotògraf, i Bartomeu Puig i Galup, metge i taxidermista de la Universitat de Barcelona.

L'expedició embarcà a Cadis el 10 d'agost de 1862, a bord de la fragata «Triunfo». Després d'una breu estada a Sta. Cruz de Tenerife, on Isern i Batlló hi recull 437 espècies vegetals diferents (entre elles, la Digitalis i l'Euforbia Canariensis), i a Cabo Verde, d'on s'endú 221 plantes de 21 espècies diferents, arriben, amb una petita estada a Pernambuco (Brasil), a Bahía (Brasil) el 9 de setembre. L'1 d'octubre embarquen rumb a Río de Janeiro, on hi restaren 6 dies, hospedant-se a l'hotel LUIZ. Ací, Isern i Batlló pujà al CORCOVADO (700 m.), i, mitjançant l'ambaixador espanyol, Juan

Blanco del Valle, el 20 d'octubre de 1862 fou rebut per l'Emperador del Brasil, Pedro II, home molt afeccionat a la botànica, qui posà a disposició del nostre personatge totes les seves col·leccions de plantes tropicals. Des de Río de Janeiro, el nostre botànic envià a l'Estat Espanyol, molt ben preparades, 8.000 plantes que, encara avui, es poden veure al Jardí Botànic de Madrid. Visiten les províncies de Sta. Catharina i Río Grande, i és a San Pedro de Río Grande do Sul on coneix el naturalista brasiler, Federico de Alburquerque.

El 6 de desembre arriben a Montevideo (on Isern i Batlló trobarà un bon amic seu, de cognom Sebastià), i, després d'una breu estada, arriben a Buenos Aires, on seran rebuts pel president argentí, Bartolomé Mitre. El 2 de febrer de 1863 enfilen el riu Paraná, i, després de breus estades a les ciutats de Rosario, Córdoba, Río i San Luis, arriben a Mendoza l'11 de març. Isern i Batlló, a Rosario, volgué conèixer les Pampes, aquesta època de l'any, plenes de gramínies. I a Mendoza pogué contemplar, encara, l'esquerda del terratrèmol del 1861, un dels més grans de la història. Des de Mendoza atravessen Los Andes, arribant a la ciutat xilena del mateix nom el 6 d'abril, i, sense aturar-se, emprenen via cap a Valparaíso (Xile), allotjant-se a l'hotel LA UNION. Isern i Batlló, en el seu equipatge, portava 304 espècies tropicals, el 21, des d'Àfrica començaren, altre cop, la travessera de Los Andes (ara amb alçàries de més de 4.000 m.), arribant a La Paz el 27. Recorrent totes aquestes terres, cor de la civilització «quetxua», herboritzant, el nostre naturalista, a ple ritme, i col·leccionant moltes espècies vegetals inèdites, com la Churiragua, una de les plantes de més alçada, i també moltes Saxsifragas. Visiten Guaqui (des d'on divisen el llac Titicaca), fins arribar a Lima i Cuzco. A mitjans de setembre, Isern i Batlló surt de Lima, visita San Mateo i Tarma i herboritza la selva de Xanxamayo (on troba una hisenda explotada per un català). El 26 d'octubre arriba a Guayaquil, i, des d'allí, a Quito. Des d'aquesta capital torna a Valparaíso, on s'assabenta de la mort del seu company Amor.

L'espai disponible no ens permet detallar l'estada del nostre personatge per aquestes terres, la qual fou un veritable drama donat l'abandó per part de l'Estat espanyol que, en aquells moments, vivia una gran inestabilitat política. Però direm que, amb poques variants, es dedica a surcar de nord a sud, i de llevant a ponent, la majoria dels altiplans, selves, valls i muntanyes de tota aquesta zona. Hom disposa de moltíssima documentació, tret del diari dels científics Almagro, Martínez i Jiménez de la Espada. I també es conserven moltes cartes seves adreçades a la seva família i a molts amics, com Fèlix Borrell o Pérez Arcas.

El 19 de febrer de 1865, Isern i Batlló, Almagro i Jiménez de la Espada surten de Baeza, on havien arribat des de Quito, i comencen l'exploració del riu Napo, afluent de l'Amazonas, que durarà fins a finals de l'any. Aquí, Isern i Batlló contrau una malaltia tropical de tipus hepàtic, que serà la causa de la seva mort. El 9 de gener de 1866 arriba a Madrid, procedent de Pernambuco. El 18, és visitat pels seus grans amics de facultat, Josep Hereter i Josep Ametller, que, al sortir de casa seva pronostiquen un pròxim desenllaç. Aquest arriba a les 5 de la tarda del 23 de gener de 1866. Deixa vídua i dos fills (un, el primer nen, havia mort mentre ell estava a Amèrica, i, al mateix temps, havia nascut el segon, de nom Enric, que, al morir el seu pare, tenia tres anys i mig). A «El Pabellón Médico» del 24 de gener, una gran necrològica posada per un grup nombrós d'amics i col·laboradors hi restarà ja per sempre com un testimoni viu d'aquesta gran figura que la nostra Vall donà al món de la ciència.

coneguem millor:

JOAN PLANA I NOGUÉ. Veterinari

Data de naixement: Olot el 29/7/1958.

Professió: Veterinari.

Afeccions: La muntanya.

Esports: Esquí i excursionisme.

Cantant: John Denver.

Diari: La Vanguardia.

Plat preferit: Tots els rústits.

Animal preferit: Les vaques i les eugues.

Beguda: El vi.

Personatge: Fleming.

Programa de T.V.: El Mirall de TV-2.

Pel·lícula: «Alguien voló sobre el nido del cuco».

Viatge somniat: La Pampa, Argentina.

Què li falta a la Vall: Que algú se'n recordi dels pagesos.

Què li sobra a la Vall: Res.

L'OPINIÓ DEL VETERINARI SOBRE EL CLENBUTEROL A LA VALL

«Els ramaders de la Vall no fan servir clenbuterol».

En Joan Plana, des de la seva vessant professional ha volgut contestar a la pregunta del mes. Les seves paraules han estat les següents:

*** Hi ha clenbuterol a la Vall?**

No n'hi ha. L'explicació és molt senzilla. Els pagesos d'aquí no es dediquen a engreixar vedells, donat que els venen per criar quan tenen cinc o sis mesos. Els pocs pagesos que s'hi dediquen no n'usen, ja que engreixen el bestiar amb pinso.

*** Qui té la culpa de l'ús del clenbuterol?**

Principalment els responsables són els criadors, però també cal que ho diguem tot. Som la gent els que cada vegada més demanem consumir carn sense greix, que no porti colesterol.

*** La moda també influeix?**

Doncs sí!. L'ús del clenbuterol per engreixar el bestiar és un problema que té explicació en la moda de no menjar grasses.

*** Afecta el seu ús a la salut?**

Com tot, depèn de la dosi. L'ús moderat del mateix no afecta a la salut. Fa molts anys que la gent menja bestiar engreixat amb aquest producte. Fins i tot la gent que fa culturisme en pren. Hi ha productes per els refredats que en porten.

*** Has fet proves per detectar-ne a la Vall?**

Repeteixo que a la Vall, els ramaders no en fan servir. N'estic segur! Ara bé ningú m'ha demanat que fes cap anàlisi per detectar-ho.

J.S.R.

els llibres

L'ANÀLISI D'UNS FETS HISTÒRICS

Ricard Faura, *El complot de Prats de Molló*. Premi Enric Borràs i Cubells d'història militar de Catalunya 1991. El Llamp, col·l. La Rella, Barcelona, 1991.

Producte d'una forta curiositat per conèixer uns fets rellevants de la política i la història de Catalunya i amb el bagatge que dona una formació en el camp de les ciències socials, Faura ha dedicat moltes hores a la investigació i a l'estudi dels fets de Prats de Molló. Un dels elements bàsics en el buidatge de dades ha estat el contingut de les caixes on es trobava una extensa i interessantíssima documentació sobre l'exili de Francesc Macià.

En Ricard Faura, va guanyar amb aquest estudi el Premi Enric Borràs d'Història militar de Catalunya. En aquest llibre s'explica un fet capdal en la moderna història de Catalunya, que va succeir molt a prop nostre. La invasió del Principat per les forces que comandava Francesc Macià, és encara avui un fet per a molts desconegut i que el llibre ajudarà a divulgar.

L'autor amb el seu llibre, no només omple un buit de coneixement important, sinó que descobreix al gran públic, la vida de Macià durant els anys 20 a França.

opinió

HI HA CLENBUTEROL A LA VALL?

Pere Xarles. (Ramader jubilat d'Abella). Aquí el bestiar pastura i a l'hivern els hi donem l'herba que hem tallat, complementada, segons els casos, amb userda, faves o palla. El pinso, d'altra banda, no fóra rendible.

Josep Vila i Barri. No crec que es facin servir pinsos. El bestiar aquí pastura per la muntanya i a la Vall no hi ha granges d'engreix.

Joan Nogué (Del Miàs) pagès. Nosaltres no podem donar pinso als animals perquè no fóra rendible. Normalment ens compren el bestiar, les granges o els carnisers, i ells els hi fan un engreix d'acabat. Aquí és on hi ha el perill del clenbuterol.

Mariano Juncà i Marcè (De cal Rodó). Ramader jubilat. No, perquè a la Vall no hi ha massa granges i les que jo coneixo no en fan servir. Aquí donem a les vaques soja a l'hivern. Als porcs ordi i blat de moro. Als xais blat de moro i després userda.

CRÒNICA DE TREGURÀ

per Albert Rigat

A rel de les intoxicacions produïdes per la ingestió de carn de vedella tractada amb clenbuterol, s'ha detectat una disminució en el seu consum d'un 20% aproximadament.

Creiem que aquest és un problema en que la màxima responsabilitat recau en l'administració, ja que caldria una vigilància més efectiva per tal de que la irresponsabilitat d'uns quants no repercuti negativament en la imatge de tot un sector.

SALUT PÚBLICA: UNA ASSIGNATURA PENDENT?

No acabàvem de creure'ns encara el tancament que s'ha volgut donar a l'afer anomenat «oli de colza», que tan greument va afectar als nostres veïns de l'Estat espanyol, quan de sobte a casa nostra ha aparegut el fantasma d'un possible nou enverinament massiu. Sembla que unes 200 persones de tres comunitats autònomes de l'Estat espanyol han sofert una intoxicació per consum de carn de vedella tractada amb una substància química anomenada CLENBUTEROL. I una nova paraula ha entrat a formar part del vocabulari habitual dels mitjans de comunicació i de la gent del carrer.

El Clenbuterol és un medicament habitualment usat en la pràctica mèdica diària com a remei en les crisis de bronquitis obstructives per tal d'inhibir l'espasme de la musculatura bronquial i facilitar la respiració. Pertany al grup químic anomenat dels Beta-adrenèrgics que tenen una estructura química semblant a l'adrenalina i com tots els de la seva família són beta-estimulants biològicament actius sobre els receptors post-sinàptics Beta1 y Beta2. Exerceix efectes broncodilatadors però igualment, influències importants, sobre el sistema cardiovascular: taquicàrdia, vasodepressió, tremolors i rampes són el quadre característic dels seus efectes secundaris habituals.

Els seus efectes sobre el teixit adipós afavorint la disminució dels greixos i sobre la musculatura afavorint-ne la síntesi proteica va ser un dels factors que van influir que els ramaders fessin entrar aquest producte en l'alimentació complementària dels animals per tal d'augmentar-ne el pes en viu, millorar-ne el rendiment al sacrifici i l'aspecte de la carn.

Malgrat que el Clenbuterol és un dels productes prohibits a tota la CEE i als EE.UU. com a substància per engreixar el bestiar se sap que es venia utilitzant de manera habitual, juntament amb altres productes com anabolitzants, antitiroïdals, antibiòtics no humans, hormones de creixement, antiscòtics, i que no havia provocat cap simptomatologia aparent, producte la majoria de vegades de l'ús clandestí així com també per la falta de familiaritat del

metge amb la substància prohibida i de que la manifestació del seus efectes secundaris i els seus quadres clínics la majoria de les vegades passaven desapercebuts.

Però aquesta vegada la carn de vedella tractada amb el Clenbuterol —possiblement barrejat amb algun altre tipus de betaagonista o amb antitiroïdals— ha manifestat els seus efectes secundaris de tal manera que la societat se n'ha fet conscient de la utilització fraudulenta de productes prohibits per l'engreixament d'animals.

L'aplicació generalitzada de procediments industrials a la ramaderia motivada per unes raons econòmiques i de mercat indiscutibles i indefugibles, ha fet que, en virtut de la lògica comercial que està vigent a tot el sistema econòmic, els empresaris busquin treure el màxim rendiment del producte escurçant tant com poden els terminis de producció.

Així la química i la farmacologia veterinàries s'han convertit en un auxiliar fonamental de les empreses ramaderes. Establert aquest estat de la situació, el problema per a l'usuari continua estant on acaba la intervenció farmacològica que possibilita els guanys del ramader i sigui inòcua per ell i on comença la immoralitat del ramader i el perill per a la salut pública.

És evident que aquesta ratlla fronterera l'hauria d'establir l'administració però a la pràctica no l'estableix de cap manera perquè la investigació farmacològica evoluciona molt ràpidament i crea nous productes, mentres que la legislació es mou lenta i no dona abast.

Han calgut aquestes intoxicacions que han sortit a la llum pública perquè els mitjans de comunicació se'n fessin ressò d'aquest problema de salut pública provocat per l'abús de la iniciativa privada.

El consumidor té la sospita, molt estesa popularment de que habitualment es fan servir substàncies perilloses que van a parar al cos humà i que tenen efectes secundaris, però no sempre té la base que cal per ser formulada.

Jaume IGLESIAS I SOLÀ

salut

per
Jaume Iglesias
i
Solà

**ACCIDENTS INFANTILS
EVITEU-LOS II**

Un accident infantil és un esdeveniment eventual, involuntari o anòmal del qual resulta un dany físic i/o psíquic, com a conseqüència d'un defecte de previsió o de seguretat. Cal incloure-hi tots aquells fets dels quals no en resulta un dany, però que han estat a punt de fer-lo, són els que anomenem «accidents frustrats».

Els accidents no es produeixen per atzar sinó per uns motius identificables, bé que molt variats. La majoria dels accidents que sofreixen els nens s'haurien pogut evitar si s'haguessin pres les mesures preventives apropiades.

L'accident infantil és el resultat de l'activitat d'un nen, amb un objecte perillós i unes circumstàncies propícies. Qualsevol accident és sempre el resultat d'una interacció de tres elements: l'hoste, que en el nostre cas serà el nen accidentat; l'agent, que és qui motiva l'accident; i el medi en el qual l'accident es produeix. Si no es donen aquestes tres condicions alhora, l'accident no és possible.

Cal fer constar que aquesta esquematització dels factors que determinen que s'esdevingui un accident és sempre una separació artificial però que ens ajuda a comprendre la dimensió del problema i és útil per enfocar les possibles mesures de prevenció i control.

Jaume IGLESIAS I SOLÀ

cuina

Les receptes
de
Carme Álvarez

FILET DE PORC

S'agafa el filet senyalat, es posa en una cassola de forn, es prepara una salsa amb PIMER d'all, julivert, pa fregit, tomàquet rallat, una copa de xerès, un raget d'oli, sal i pebre, es tritura tot. S'hi posa una cullerada a cada tall, i la que sobra s'hi tira per damunt, es fa coure al forn uns 20 minuts. Són molt bons amb xampinyons a làmines que coquin pels costats del filet.

**PUNTS DE VENDA
DEL PONT NOU**

CAMPRODON

Vila de dalt

Anglada Telf. 740 279

Luengo Telf. 740 498

Vila de Baix

Moré Telf. 740 708

LLANARS

Ca l'Angelina Telf. 740 365

MOLLÓ

Can Bruel Telf. 740 383

SANT PAU DE SEGÚRIES

Can Roure Telf. 747 035

VILALLONGA DE TER

Estanc Cal Rigat Telf. 740 409

SETCASES

Ca la Núria Telf. 740 595

BARCELONA

Llibreria Ona Gran Via, 654

Telf. 318 19 79

PRATS DE MOLLÓ (Vallespir)

Maison de la Presse GUISSET

Telf. 68 89 70 40

el casal

CINEMA

per
Jordi Romans

PELES I COMPETITIVATAT (1)

El preludi d'un mes més que destacable de Cinema s'obrirà en l'entrega de premis de la Travesa dels Oscar amb la cinta «Los chicos del Barrio» (dies 4 i 5) nominada al millor director i guió. Amb una recaptació a la capital de 119.253.450 ptes. «El silencio de los corderos» és la pel·lícula estrangera amb més espectadors (al Casal el dissabte 18 i diumenge 19). «Tacones lejanos» amb 42.144.050 ptes. és el film produït a l'Estat espanyol més beneficiós (al Casal dia 11 i diumenge 12). Per arrodonir la Setmana festiva-santa el dissabte 18 amb sessió única de tarda a les 6 per distreure el personal que enyora l'escola «La Cenicienta». Sembla com si el cinema local pretengui «fer l'agost» en plena primavera. I és que el Casal Camprodoní intenta assimilar que corren uns temps que volen i que tot negoci s'ha d'esforçar procurant encara anar més lleuger i no perdre la sintonia dels aires nous que venen. No s'oblida però i es té molt en compte que hi ha diferents formes d'entrar en aquesta jungla de materialismes i competitivitats. Ja n'anirem parlant.

Jordi ROMANS

Supermercat ROTA

València, 12

CAMPRODON

Tel. 74 00 43

AGÈNCIA SÁNCHEZ

- CORREDURIA D'ASSEGURANCES
- ASSESORIA FISCAL

València, 45

CAMPRODON

Tel. 74 03 43

Especialitats en peix

Restaurant LA MURALLA

Catalunya, 13 - Telf. 74 09 00
17867 CAMPRODON

JORDI I PEPI ESTILISTES

HOME - DONA
PERRUQUERIA - MAQUILLATGE
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
HORES CONVINQUDES (OBERT MIGDIA)

Isaac Albéniz, 7
Tel. (972) 74 13 40
17867 CAMPRODON
Girona

Rafael Casanova, 67
Tel. (93) 668 78 01
08750 MOLINS DE REI
Barcelona

Bac de Sant Pere

BAR - GRILL - RESTAURANT
TELEFON (972) 740701

CLUB DE TENNIS
Camprodon

*Sala per a
convencions i
reunions privades!*

*Amb nou accés i obert cada dia.
(Tancat els dilluns excepte festius)*

Forn Sala

Especialitats en BOLLERIA

Carrer J. Ferrer Bàrbara, 14 Telèfon (972) 740132

17867 CAMPRODON
(Girona)

Setcases
Esqui Club

Si tens un fill entre 4-6 anys i vols ensenyar-li a esquiar NOSALTRES T' AJUDAREM. Participació a la Lliga catalana, Llicències de corredor, Tarjes de federat, avantatges en material.

«HELIO ESQUÍ
BASTIMENTS '92»

Trucan' s 74 11 13

Relotgeria - Joieria

PLANAS

OBJECTES REGAL

València, 14

CAMPRODON

Tel. 74 00 97

els ajuntaments informen

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells, així com també de la recollida de vidre.

Tothom que tingui necessitat d'aquests serveis, se li informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauren de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Els contenidors de vidre estan situats al carrer de la Trigona al costat de l'Església del Carme, a la plaça del Dr. Robert al carreró de Can Roda i a la plaça de Santa Maria.

També es comunica a tothom que les persones que tirin escombraries al riu

seran greument sancionats.

Recordem que per un Camprodon més net tots hem de col·laborar en aquesta tasca.

recordem que:

MANTENIR ELS RIUS NETS...

ES COSA DE TOTS

EFEMÈRIDES DE LA VALL

REGISTRE CIVIL DE CAMPRODON

MES DE FEBRER 1992

CARLA SOLER PAIRÓ, 06/02/92. C/Sant Roc, 16, filla de Miquel i Montserrat.

JOAN BOBÍ GIBERT, 08/02/92. Mas Can Tadeo, Rocabruna, fill de Fermin i de Rosa.

No hi ha inscripció de defuncions.

MATRIMONIS

Dia 08/02/92, entre Emilio GORDÓN MOLINA i Teresa TOMÁS ROBLEDO. Colònia Estebanell.

última hora!

LAMENTABLE ACCIDENT

El passat dia 27 de març, un lamentable accident, va succeir a l'estació de Ripoll. En Josep Hortalà i Bretcha, de can Xenturri, al baixar del tren, com sigui que aquest es va posar en marxa, va ser atropellat. Malgrat que de seguida va ser ingressat a l'Hospital de Campdevànol, res es va poder fer per salvar-li la vida.

LA BÚSTIA DEL PONT NOU

carrer Ferrer Bàrbara núm. 24

ABRIL 1992

Es conserven diverses actes apòcrifes del martiri de Sant JORDI. Hi ha, en canvi, bon nombre de testimonis del culte extraordinari que ja al s. IV rebé a Orient on se'l designava amb el nom de «mega-lomèrtir», el gran màrtir.

Els croats van fer reviure a Occident la devoció al sant. Vers la fi de l'Edat mitjana començà a propagar-se la imatge, esdevinguda típica del cavaller que fereix el drac, amb explicacions diverses d'un valerós cavaller, que vol salvar una donzella de les urpes de la mort.

Ja durant el s. XI tenim testimonis preclars de la devoció de Catalunya per sant Jordi: l'Abat-Bisbe Oliba li dedica un altar a Ripoll, i el mateix féu el Bisbe Arnulf en l'església d'Agor, a l'Urgell.

El fet d'ésser cavaller li donava categoria i l'ecolliren per patró els pobles que anaven al cap de la civilització, tals com Gènova, Catalunya, Anglaterra, Rússia. Amb l'ajut del cavaller sant Jordi, el rei Pere I, l'any 1094 va guanyar la batalla d'Alcoraç. Per agrair al sant la seva gesta, el nostre rei va anomenar-lo patró.

Pere IV d'Aragó, cap a l'any 1380, fundà l'ordre de Sant Jordi amb els distintius del mantell blanc amb la creu vermella. Era l'època en què la corona d'Aragó dominava nombrosos indrets de tota la Mediterrània, entre els quals fem memòria del Ducat d'Atenes on hi havia una ciutat, Livàdia, a mig camí de Tebas a Delfos, que guardava una relíquia d'un crani atribuït a sant Jordi. L'any 1971, l'investigador Kenneth M. Setton, descobrí a l'abadia de l'illa de San Giorgio Maggiore un reliquiari, on va aparèixer la relíquia perduda, que Joan I i el Rei Ricard II d'Anglaterra tenien interès de posseir i que el Senat de Venècia havia decretat el trasllat per enriquir el seu patrimoni religiós. La festa de Sant Jordi va generalitzar-se a Catalunya l'any 1427.

Els nostres avis, en sentir parlar de sant Jordi, solien dir: «Sant Jordi mata l'aranya». No sembla pas gaire probable que la frase es referís al drac. Sembla pugui referir-se a la cuca representativa dels insectes que plegaven i delmaven els nostres camps. Des de temps precristians s'havien practicat celebracions encaminades a preservar els camps de l'estrall dels insectes parasitaris i devoradors. Aquesta diada era la preferida per aquestes pràctiques. «No diguis hivern passat - que sant Jordi no hagi estat».

Al voltant de l'altar pairal revivíem el record de la vinguda del nostre Patró Sant Patllari amb el seu reliquiari al text de Salvador Espriu. En la presentació de la Fornícula, la nostra Coral Camprodon cantava:

«Senyor sant Jordi, patró
Cavaller sense por.
Guarda'ns sempre del crim
de la guerra civil.
Allibera'ns dels nostres pecats
d'avarícia i enveja
del drac de la ira
i de l'odi entre germans
de tot altre mal
ajuda'ns a merèixer la pau
i salva la parla de la gent
de la gent catalana. AMÉN».

Mn. Soler Marfín

TOLERÀNCIA

Senyors del Pont Nou:

Els agrairia que em publiquessin aquesta carta en el pròxim número de la revista apel·lant a la seva tolerància els saluda atentament,

Joan Busquets
Vilallonga de Ter

COLLA D'IGNORANTS, HA ARRIBAT L'HOMÉ BLANC!

Què en sap l'editorialista (Pont nou, febrer 1992) de les comunitats rurals pageses que ens han precedit.

Res més que una colla de prejudicis, que, sincerament, em fan por. Es desqualifica de la manera més inconscient i, tot cal dir-ho, malintencionada, la història del nostre petit país. Afirmacions com «les antigues comunitats rurals monolítiques i intransigents, sempre disposades a defensar-se agressivament de qualsevol fet aliè» o «encara conservem alguns tics negatius de la primitiva societat rural dels nostres avis, que afecten la tolerància i el diàleg» podrien figurar en qualsevol recopil·lació de disbarats cèlebres. Com si del nostre passat no en poguéssim aprofitar res de bo, i només ens en vinguessin malaurances.

En el subconscient del qui escriu l'editorial hi ha una concepció de l'evolució del procés històric que aniria de negatiu a positiu, com si cada cop fós millors i més civilitzats, com si el progrés des dels primers homínids hagués estat continuat, i la societat occidental actual estigués a dalt de tot de l'evolució, i, això, a totes llums és fals. En cada època i lloc hi ha coses bones i dolentes. I, per tant, tradicions que val la pena conservar i altres que només queda rebutjar-les.

Les comunitats rurals pageses estaven en possessió d'una cultura riquíssima, en un constant contacte i respecte per la terra. No com els «civilitzats» actuals, ara sí decididament intransigents i monolítiques adoradors del benefici, que només fan que degradar-la; o els no menys «admirables» campions de la tolerància i la racionalitat disposats a deixar algú malferit a la cuneta per arribar primers a les pistes.

El gir final del discurs que sustenta l'editorial és el més preocupant. Com que aquest país era tan «retrassadet» va faltar que vinguessin els urbans per espavilar-lo. A quina altra conclusió es pot arribar, si no!! És de lògica. Si no podem aprofitar res de la nostra pròpia història, què ens queda, doncs, ¡¡¡Allò que ens han portat els de fora!!!

ELECTRICITAT J. JUNCÀ

INSTAL·LACIONS I ELECTRODOMÈSTICS
C/VALÈNCIA, 59 CAMPRODON

FLECA / BOLLERIA CABANACH

"PA ARTESÀ CUIT AMB LLENYA"

C/. València, 49 - Tel. 74 01 23
CAMPRODÓN (Girona)

medi ambient

DEIXALLES ABANDONADES AL BOSC

La fotografia que acompanya aquest article, l'hem escollida de la millor obra de deixalles abandonades per gent que s'autonomena «persones», per tots els indrets de la Vall. Només cal anar pel Camí de Carboners, o a la carretera de Feitús o del Remei per veure que la llista d'abocadors il·legals es faria interminable. Us aconsellem que camineu per la vora d'un camí, o mireu sota un pont de la carretera, en la clariana d'un bosc, o a la llera dels nostres rius, torrents i rierols, i veureu la gran quantitat de deixalles que les persones hem anat abandonant durant anys i anys.

Hi podem trobar de tot: neveres, rentadores, armaris, matalassos, rodes de moto i caixes plenes de fotimeries sense valor, llaunes de refresc i d'oli, botelles de plàstic, de vidre i milers d'objectes més. No només són alguna gent forània qui ens aboca la porqueria, sinó que nosaltres mateixos, també amb les nostres accions inconscients ajudem a embrutar. Mireu si no el Ter i el Ritort quan passa pels nostres pobles, les deixalles que ja transporta o la quantitat de brutícia que es podria arribar a recollir a la comporta del carrer Sant Roc.

En moltes ocasions, quan m'ha semblat que aquesta situació de deixadesa era irreversible, he arribat a pensar que aquesta és una mostra de deixalles volguda. Tal vegada com si els homes i les dones ens haguéssim dedicat a crear una exposició eterna d'aquelles coses i estris que abans fèiem servir i ara ja no necessitem.

Per saber el mal que fem, cal que coneixem que les llaunes de ferro tardaran de 15 a 30 anys a

desfer-se i retornar a la terra. Els plàstics —si no els toca la llum— poden tardar de 100 a 200 anys. Ep!, no es tracta d'una errada, parlem de dos segles!. El vidre però, sí quedarà per sempre al bosc.

Cal que denunciem amb noms i cognoms tots els autors d'aquesta malifeta, i des del Pont Nou, vull ser el primer en començar a donar exemple.

Denuncio als LLAUNOTS: Individus que llencen tota mena d'objectes des de la finestra del seu cotxe o camió, com llaunes de refresc, botelles, bosses de deixalles, bolquers o també cigaretes. Si coneixeu un LLAUNOT, seguiu-lo i demaneu-li que guardi les deixalles al cotxe dins una bossa i les llenci a una paperera o a un contenidor.

Denuncio als ABOCATRASTOS i RUNES: Personatges que abandonen a la natura runes (alguns d'aquests tenen la gosadia de justificar-se dient que així s'ha fet a la Vall tota la vida), electrodomèstics, mobles vells i tota mena de trastos. Si mai us trobeu amb un ABOCATRASTOS, dema-

neu-li que telefoni a l'Ajuntament i demani a on pot anar a llençar aquests enrenous sense haver d'embrutar la natura.

Denuncio els CAMINA BRUTS. Es presenten com a muntanyencs, però no els hi feu cas, es tracta de «excursionistes domingueros», boletaires deixats o caçadors amb massa pressa que abandonen pels corriols del bosc coses com: paper de plata, bosses de plàstic, cartutxos, etc... Per les nostres contrades ja s'han trobat casos d'animals de bosc, que per haver-se menjat un trosset de paper de plata abandonat per un camina brut, li havia provocat una greu malaltia digestiva. Si mai veieu un camina brut, proposeu-li de guardar les deixalles i llençar-les als contenidors de la vila.

Si malgrat tot, encara creieu que es poden fer més coses, en defensa de la natura, feu-les!, al mateix temps que recolzeu les accions encaminades a mantenir i millorar el nostre patrimoni natural.

Oriol PUIGNET i GALDÓS

Guia **EL PONT NOU** de la Vall

AJUNTAMENT DE CAMPRODON	74 00 05	AJUNTAMENT DE VILALLONGA	74 04 06
AJUNTAMENT DE LLANARS	74 03 61	AJUNTAMENT DE MOLLÓ	74 03 87
AJUNTAMENT DE SANT PAU	74 70 05	AJUNTAMENT DE SETCASES	74 05 98

HOTELS I RESTAURANTS

Fonda REST. RIGA. TREGURÀ	Tel. 74 06 48	BAC DE SANT PERE. CAMPR.	74 07 01
HOSTAL EL SERRAT. TREGURÀ	74 04 11	LA MURALLA. Rest. C/Catalunya, 13. CAMPR.	74 09 00
H. GÜELL. Pl. Espanya, 8 CAMPR.	74 00 11	CAN PO. ROCABRUNA	74 10 45
H. SANT ROC. P. del Carme, 4-5. CAMPR.	74 01 19	Rest. CAN PEI. LA ROCA	74 12 76
L'HOTEL DE CAMPR. Pça. Dr. Robert	74 00 71	Camping CONA DEL TER. VILALLONGA	74 06 29
HOTEL SAYOLA. C/Josep Morer, 4. CAMPR.	74 00 13	Rest. F. LA GINESTERA. Ctra. de França. MOLLÓ	74 03 88
CAN GANANSI. C/Josep Morer, 11. CAMPR.	74 01 34	CALITXÓ. Hostal Rest. MOLLÓ	74 03 86
ELS AVETS. Rest. Ctra. de Molló, 3. CAMPR.	74 00 71	Hotel l'ESCOM. C/de la Font, 15. LLANARS	74 03 67
NÚRIA. Bar-Rest. Pça. Espanya, 11. CAMPR.	74 00 04	Rest. EL CELLER. C/Font d'en Rafel s/n. LLANARS	74 11 49
Piz Rest. DAGIORGIO. C/Fer. Bàrbara, 10. CAMPR.	74 09 88	Hotel EL GREVOL. LLANARS	74 10 13
EL CALIU. Rest. Pça. Espanya, 4. CAMPR.	74 06 36	Hotel CAN TIRANDA. C/Núria s/n. SETCASES	74 05 74
LA PLAÇA. Rest. Pça. Espanya, 3 CAMPR.	74 07 39	Hostal PASTUIRA. Vall Ter 2.000	74 06 60

ANEM DE COMPRES !

LLIBRERIA ANGLADA. C/València. CAMPR.	74 02 79
LLIBRERIA MARIA. ST. PAU DE SEGÚRIES	74 70 35
LA POMA-NIT. C/València, 37. CAMPR.	
SABATARIES ROQUÉ. Pl. C.A. Torras, 5. CAMPR.	
RELL. JOIER. PLANAS. C/València, 14. CAMPR.	74 00 97
GALERIA D'ART SEGLE XXI. Ferrer Bàrbara, 26. CAMPR.	
31416 ROBA JOVE. C/Isaac Albéniz, 8. CAMPR.	13 01 00

AVET-SET. Fàbrica de gèneres de punt. MATARÓ

Queviures

CAL XEC. Embotits. C/Isaac Albéniz, 1. CAMPR.	Tel. 74 00 84
ROTA. Supermercat. C/València, 12. CAMPR.	74 00 43
PASTISSERIA PUJOL. C/València, 1. CAMPR.	74 01 22
BIRBA. Galetes. CAMPR.	
FORN SALA. C/Ferrer Bàrbara, 14. CAMPR.	74 01 32
FORN ESCOLÀ. C/Josep Morer, 2. CAMPR.	74 01 45

TOT PER LA CASA !

Constructors

Const. DESMOS. C/F. Bàrbara, 19. CAMPR.	Tel. 74 09 09
Const. ROVELLÓ. C/Josep Morer, 3. CAMPR.	74 08 52
Const. MONTURIOL. C/València, 53. CAMPR.	74 04 62
Const. CAROLA. C/Josep Morer, 24. CAMPR.	74 02 97

Const. CUMOSA. C/St. Roc, 3. CAMPR.	74 13 87
Excavacions COLOMER. Pça. La Fia, 3. CAMPR.	74 05 00

Mobles

MOBLES MARTÍ MAGRET CAMPR.

Electricitat

ELECTRICITAT JUNCÀ. C/València, 59	CAMPR.
ELECTRICITAT COLLBONI	CAMPR.

FEM ESPORT !

RENARD ESPORTS. C/València, 50. CAMPR.	74 03 13	ESQUÍ CLUB SETCASES. SETCASES	74 11 13
VIVAC. C/St. Roc, 16. CAMPR.	74 13 92		

ALTRES SERVEIS !

Perruqueries

JORDI I PEPI. C/Isaac Albéniz.	CAMPR.
ESTHER. C/del Rec s/n	SETCASES

Agències

SANCHEZ. C/València, 45. CAMPR.	74 03 43
---------------------------------	----------

Tallers

MOTOS PEITIVI. C/St. Roc, 1. CAMPR.	74 01 46
-------------------------------------	----------

Discoteques

PETRES	CAMPR.
--------	--------

BOMBERS	74 02 41	CONSULTORI METGE	74 05 32	TAX. BERINO. CAMP.	74 10 57/ 74 08 67
POLICIA	74 02 33	METGE DE GUÀRDIA	74 01 24	TAXIS MARIA. ST. PAU	74 70 35
GUÀRDIA CIVIL	74 00 39	CREU ROJA	74 00 76	RECTOR DE CAMPRODON	74 01 36

SERVEIS D'ASSESSORAMENT EMPRESARIAL:

ASSESSORIA COMPTABLE
ASSESSORIA FISCAL
ASSESSORIA LABORAL
ASSESSORIA ESTRATEGICA EMPRESARIAL
AUDITORIA
ASSEGURANCES

**C. Ventura
Consultors**

*LA SEVA COMPANYIA D'ASSEGURANCES
DE TOTA LA VIDA*

Cristina Ventura i Carpintero. C/Freixenet, 6, baixos - Telf. (972) 13 03 08 - 17867 CAMPRODON

C. Josep Morer, 3
Telf. (972) 74 08 52
17867 CAMPRODON

C. Barcelona, 33
Telf. (972) 70 15 23
17500 RIPOLL

FÀBRICA DE MOBLES

MARTÍ MAGRET

CAMPRODON

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRODON